

шеникъ-а, обличатъ по нѣкой путь калугерско облекло, но не сичко-то, и мѣ исчитатъ отредены-тѣ молитви, и това са дѣма расофори, за да бъса, като чака да са покалугери, юще по добре утвърждавалъ на избранный-а путь. Ез само-то калугерство има два чина: малкій и великій образъ по гръцки схима, защото чистый-а животъ юще на землиж-та дава на калугера ангелский образъ (видъ); но схимници обикновенно думатъ са калугери-тѣ отъ по голѣмый чинъ, които твърдѣ малко има, и кои-то знающе, че съ са отрекли отъ сичко на този свѣтъ по многото живѣнїя въ самотѣ.

Като съмнѣ на искушеникъ-а пожеланый-а денъ да са подстриже, той преди лютюргіѣ, като са благослови отъ егumenъ-а, съблича обикновенны-тѣ дрехи. въ препратѣ-та, и тамъ остава по ризѣ, распомасъ, босъ и гологлавъ за знакъ, че са въ отдалилъ отъ свѣтъ-а: а послѣ входъ-а съ евангелието и послѣ антифоны-тѣ сички-тѣ братїа съ запалены свещи излѣзватъ при него, като на сретење на сына въ евангелскѣ-та притчѣ, кой-то са поклонлъ, и пѣнгъ: „побързай да ми откориш обачѣ-то бащино: безплатно преминахъ животъ-а си, като гледахъ богатство-то на твоа-та милость, спасе, кое-то не може да са исхарчи, не дѣй сега презира сиромашко-то сърце, защо-то тебѣ, Господи, въ неколиж-та викамъ: согрѣшихъ отче на небе-то и предъ тебе,“